

[Niels Frederiksen.]

tes, at det ikke er lutter Smaating, der er sket i Retning af Gældsstiftelse. Det er allerede tidligere anført, men jeg vil gerne have Lov til at gentage og understrege, at i Aarene 1920—1924 steg Statsgælden med 476 Mill. Kr. og i Aarene 1926—1928 med 117 Mill. Kr., altsaa i alt 593 Mill. Kr.'s øget Statsgæld, trods Klogskab og Forudseenhed. Jeg skal ikke rippe op i den Tids Finansstyre eller i Diskussionen om det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Evne til at vurdere de økonomiske Vilkaar og Begivenheder, der indtraf under hans Finansministervirksomhed, men jeg vil dog gerne angaaende dette Forhold: hvem og hvad der er Aarsagen til det heldige og gunstige finansielle Resultat, sige, at for den uheldede Betragter af Forholdet, at Finanslov og Statsregnskab maa det ubestrideligt fremgaa, at det gunstige Resultat er opnaaet ved, at vi har haft gode Høstaar, gode Prisforhold og dermed øgede Skatteindtægter for Staten; og at disse Statsindtægter for det sidste Aars Vedkommende er blevet bestyret med husholderisk Evne fra den højtærede Finansministers Side. Jeg tror, at det under disse Forhold vil være overordentlig vanskeligt for Venstre og kræve overordentlig stærke Anstrengelser at bevare det fejlagtige Indtryk: de demokratiske Partiers statsfinansielle Ødselhed. Jeg tror, at den Opfattelse breder sig mere og mere, at den nuværende højtærede Finansminister er den mest paaholdende, ja jeg tør næsten sige: nærliggende Finansminister, vi har haft, og at han med fast Haand og sikkert økonomisk Instinkt prøver paa at holde Hus med Statens Indtægter. Det er efter min Mening en ikke forringende Karakteristik af en Finansminister, at han har disse Egenskaber, selv om han da ofte maa lægge sig paa tværs af de Ønsker, der fremsættes fra Befolkningens forskellige Samfundslag.

Man har ogsaa rejst det Spørgsmaal: kan Budgettet holde? Jeg tror, Finansbudgettet er lagt med nøgtern Vurdering af de økonomiske Forhold og Vilkaar, som hersker i Landet i Øjeblikket. Men nægtes kan det jo ikke, at det er med nogen Ret, man fra flere Sider har peget paa, at en Betingelse for, at Budgettet kan holde, er, at den økonomiske Depression, der raader rundt omkring i Verden, ikke skal naa ind over vort Land med alt for stor Styrke, og givet er det, at de Vilkaar, økonomisk og erhvervsmæssigt, der i Øjeblikket hersker i Landbruget, kan give Anledning til Bekymring. Selv om der er brugt, synes det mig, vel stærke Udtryk i denne Debat herom,

kan ingen, der kender Forholdene, nægte, at de økonomiske Vilkaar, som Landbruget i Danmark arbejder under, er vanskeligere, end vi længe har kendt dem, og dette vil naturnødvendigt virke paa hele det øvrige Erhvervsliv. De Prisfaldsvirkninger, der allerede stærkt spores i det danske Landbrug, vil jo virke overfor Industri, Beskæftigelse, Handel, Omsætning, kort sagt: paa alle Landets øvrige Erhverv — derom er der ingen Tvivl. Og i de Aar, der kommer, vil der derfor paa disse Omraader opstaa Vanskeligheder, som man ikke maa forbigaa eller overse, naar man skal danne sig et Skøn over, hvorledes vi økonomisk, erhvervsmæssigt er stillet herhjemme i Danmark i Øjeblikket. Der er for mig ingen Tvivl om, at den hjemlige Industri i de kommende Aar vil blive paavirket stærkt af den svigtende indenlandske Købeevne i det danske Landbrug, for det danske Landbrug er jo i de senere Aar blevet en stadig større Kunde hos den hjemlige Industri, og det kan heller ikke bestrides, at vor hjemlige Industri paa mange Omraader er naaet overordentlig langt frem. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vore Landbrugsmaskiner, Mejerimaskiner og Jorddyrkningsmaskiner er noget af det bedste i Verden paa det Omraade, takket være vore dygtige Teknikere. For mig er der ingen Tvivl om, at man netop ved dette Sammenspil mellem praktisk Landbrug og teknisk Viden har naaet en Højde, industrimæssigt, produktionsmæssigt, hvad Kvaliteten angaar, som der ikke findes Mage til andre Steder i Verden. Det er muligt, at dansk Industri kan faa Lykke til at erobre Markeder paa de Felter, jeg her omtaler. Som Forholdene udvikler sig rundt omkring i Verden, er der ingen Tvivl om, at den stærke Interesse for en Ændring i Jordbesiddelsesforholdene, Udstykningspolitikken, og dermed en Forøgelse af de mindre Landbrugs Antal og Nødvendigheden for vedkommende af at arbejde med Landbrugsredskaber af den Art, der produceres i Danmark, vil skabe Betingelser for en Afsætning udenfor vort Lands Grænser, som maaske vil være et Lyspunkt i Situationen, som den paa dette Omraade ligger. Jeg havde for nylig en Forhandling med en Repræsentant for et stort Finansfirma i Frankrig, som finansierer Landbrug og Fremstillingen af Landbrugsmaskiner til en af de mellemeuropæiske Stater, der er stærkt inde i den Udvikling, jeg her har nævnt. Jeg havde den Glæde og Tilfredshed at kunne anvise Redskaber og Maskiner af den Art, som jeg har omtalt, og med Tryghed at kunne sige, at bedre